

عوامل موثر فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن

فاطمه براتلو

استادیار مدیریت و برنامه ریزی امور فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد

علوم تحقیقات تهران baratloo@ihcs.ac.ir

مرجان خودی

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت امور فرهنگی - دانشگاه آزاد اسلامی

واحد علوم تحقیقات تهران khodimarjan@gmail.com (مسئول مکاتبات)

چکیده

مقدمه و هدف پژوهش: جذایت جسمانی از جمله موضوعاتی است که در این دوران استانداردهای جدیدی پیدا کرده و از عوامل شکل‌دهنده‌ی روابط افراد محسوب می‌شود. هدف از این پژوهش عوامل موثر فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن بود که با استعانت از نظریه‌های گافمن، بودریار، فوکو، تربز، موس، داگلاس، فستینگر، فمنیست مورد بررسی قرار گرفت. با طرح پرسش‌هایی همچون عوامل فردی تا چه اندازه بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن تاثیرگذار است؟ آیا ویژگی‌های جمعیت‌شناختی (تحصیل، پایگاه اقتصادی، سن،...) بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن تاثیرگذار است؟ به تحلیل و تبیین موضوع پرداخته شد.

روش پژوهش: به صورت توصیفی - پیمایشی بوده و جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان عضو باشگاه‌های ورزشی منطقه ۵ تهران می‌باشد که تعداد آن‌ها ۱۸۴۱ نفر بdst آمد. حجم نمونه به روش نمونه‌گیری خوش‌ای ۳۱۷ نفر برآورد گردید. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه محقق ساخته با ۱۰ گویه است یافته‌ها: داده‌های حاصل از پژوهش در دو سطح از آمار توصیفی (فراوانی و درصد فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد در قالب جداول و نمودارها) و آمار استنباطی (آلفای کرونباخ و خی دو) با استفاده از نرم افزار SPSS در سطح معناداری $\geq P_{0.05}$ استفاده شد.

نتیجه گیری: برطبق یافته هامشخص گردید که تمام عوامل فردی تاثیرگذار بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن در سطحی بالاتر از حد متوسط قرار دارند. تفاوت معناداری در مورد تاثیرگذاری عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن بر اساس متغیرهای جمعیت‌شناختی سن، وضعیت تأهل، تحصیلات شخصی، تحصیلات مادر، وضعیت اشتغال، وضعیت اقتصادی، میزان درآمد و وضعیت مسکن وجود دارد، با این حال تاثیرگذاری عوامل فردی زنان نسبت به مدیریت بدن بر اساس ناحیه سکونت تفاوت معناداری وجود ندارد.

واژگان کلیدی: مدیریت بدن، نگرش زنان، عوامل فردی، نگرش به بدن

مقدمه

فهم از معنای بدن در گذر تاریخ، حامل پیام‌های بسیاری از تغییر ڈالنے جامعه بشری است. این در حالی است که برخی از محققان معتقدند بدن بعنوان نوعی تابوی اجتماعی کمتر مورد توجه است. از آنجا که این تجارب رابطه مستقیمی با نگرش‌های حاکم بر مدیریت می‌توان با تأمل بر بدن و نگرش‌های حاکم بر مدیریت آنها، ایده‌های اساسی ای که درباره ابعاد اجتماعی و فرهنگی آن وجود دارد، آشکار ساخت. باز خوانی از بدن‌ها می‌تواند زمینه ساز تحصل فهمی اصیل از پدیده انسانی - اجتماعی - فرهنگی در بستر و بافت بومی زندگی و فرهنگ ایرانی باشد.

بدن را باید محوری دانست که امکان درک نسبت با جهان را به وسیله انسان ممکن می‌کند. از خلال بدن است که فرد جوهر هستی خود را بنا بر شرایط اجتماعی و فرهنگی، سن، جنسیت، شخصیت خودرا در اختیار می‌گیرد و آن را به دیگران منتقل می‌کند (لوبروتون، ۱۳۹۲).

در دوران معاصر و در جوامع فعلی، بدن دیگر از وضعیت ارگانیستی صرف خارج شده و به یک پدیده اجتماعی و فرهنگی تبدیل شده است، بنابراین بدن‌ها در متن جوامع تجسم می‌یابند. عبارت دیگر بدن در وضعیتی که هم در بردارنده مفهوم خود و هم بیانگر عوامل کارکرده و ساختاری است، تعامل با محیط و دیگر مردم را امکان پذیر می‌سازد (لی مون، ۱۹۹۱: ۱۲۷).

امروزه بدن ما چیزی است که گویی مهمترین وظیفه آن ایجاد نوعی تشخّص و یا منزلت اجتماعی است. بدن‌ها عرصه تازه‌ای از زندگی و نوع تازه‌ای از تخيّل را به وجود آورده‌اند. توجه به بدن نه یک انتخاب بلکه یک الزام اجتماعی است که باید به صورت یک عادتواره درآید تا فرد بتواند در خود احساس همنوایی و در نهایت احساس امنیت را پدید آورد. همچنین بدن‌ها امروزه - بویژه در جوامع مدرن -

از ارزش‌های نمادین و خصلت‌های بازنمایانه

برخوردار است. این در حالی است که پیش تر اهمیت بدن با توانایی‌ها و قابلیت‌های کاربردی آنها مرتبط بود. در گذشته بیش از آن که در خدمت بدن‌های خود باشیم، بدن‌ها در اختیار ما بودند. امروزه این بدن هاست که در خدمت افراد قرار می‌گیرد و باید به عنوان منبعی برای تولید لذت و هیجان و به عنوان یک پایگاه یا پرچم و نمادی برای بیان ارزش‌های فرد باشند.

کشور ما ایران نیز با ورود به دنیای مدرن، بدن‌ها وضعیت سنتی خود را از دست داده است. خروج بدن از چارچوب نگاه طبیعت گرایانه و قرارگرفتن آن در چارچوب فناوری، ارزش‌ها و نگرش‌های مدرن سبب شده که بدن ایرانی در دنیای جدید با تبدیل شدن به امری خودآگاه با مسائل گوناگون درگیر شود (فاضلی، ۱۳۹۳: ۳۰۱). گو این که در روزگار ما، افراد آزادی عمل بیشتری در مدیریت بدن خویش دارند، هرچند نمی‌توان تاثیر گروه‌های فشار، آگهی‌های تجاری، امکانات اجتماعی و اقتصادی و انگاره‌های فرهنگی که بیشتر در جهت استاندارد سازی قدم بر می‌دارند را نادیده گرفت. سیستم سرمایه داری به ابزارهایی متولّ شده که قوی ترین این ابزارها، وسایل ارتباط جمعی است. درین زمینه شارپ^۱ و همکاران (۲۰۱۴) با بررسی تأثیر رسانه‌ها و همسالان در نگرش زنان به عمل جراحی زیبایی با استفاده از یک چارچوب فرهنگی اجتماعی گزارش که متغیرهای رسانه‌ها و همسالان به طور قابل توجهی با نگرش مثبت نسبت به عمل جراحی زیبایی در ارتباط بود. در مجموع این تحقیق نشان داد که مواجهه با رسانه‌ها و گفتگو با دوستان، نگرش نسبت به عمل جراحی زیبایی را به صورت مستقیم و غیر مستقیم تحت تأثیر قرار می‌دهد. با رشد فردگرایی و برکنندگی فرد در جامعه، مفهوم خود بیش از پیش به مثابه بخشی از رویکرد تاملی

بدنی و لوازم آن با تاکید بر جامعه ایران، نشان داده که وضعیت موجود زنان در حوزه پوشش و آرایش، ناشی از تاثیر فرهنگ مصرفی غربی و دنیوی شدن ریست اجتماعی است. رضایی و همکارانش (۱۳۸۹) نیز در تحقیقی پیرامون مدیریت بدن و ارتباط آن با عوامل اجتماعی نشان می‌دهند که مصرف گرایی، فشار اجتماعی و مصرف رسانه‌ای ۸۳ درصد تغییرات متغیر وابسته (مدیریت بدن) را تعیین می‌کند. به حال مطالعات نشان می‌دهد که توجه زنان به بدن در همه وجوده از حیث آرایشی، مراقبت و نگهداری شدت یافته است (اخلاصی، ۱۳۸۶). از طرفی، بروز حساسیت‌های افراطی، بی‌نظمی در تغذیه، کاهش اعتماد به نفس، مشکلات جسمانی و روانی زنان و مادران جامعه در کوتاه مدت و بلند مدت نشانه ظهور مساله است.

فرشید فر و همکاران (۲۰۱۳) نیز با اجرای تحقیق با عنوان «پذیرش جراحی زیبایی: تصویر بدن، اعتماد به نفس و انطباق» اظهار کرد که جراحی زیبایی در ایران شایع ترین نوع جراحی اس و این مفهوم چند بعدی به عوامل بسیاری بستگی دارد. نتایج این تحقیق نشان داد که زنان بیشتر از مردان تحت جراحی زیبایی قرار می‌گیرند. تصویر مثبت نسبت به بدن و انطباق پیش بین جراحی زیبایی است، اما اعتماد به نفس پیش بین جراحی زیبایی نیست. اعتماد به نفس به طور غیر مستقیم روی جراحی زیبایی تاثیر می‌گذارد.

امروزه تاکید فزاینده بر آرایش، جراحی بدن و صورت، رژیم غذایی و غیره را می‌توان از اجزای غیر قابل انکار دنیای مدرن دانست که برخی آن را زاییده سرمایه داری و مصرف گرایی می‌دانند (غلامرضا مینا خانی، ۱۳۹۰). از سویی جامعه شناسی بدن یکی از حوزه‌های جامعه شناسی که به نحوه شکل گیری بدن به عنوان جایگاه سلامت، تدرستی، ظاهر فیزیکی و شیوه‌ی رفتار متناسب با الزامات قدرت؛ بعنوان شاخه‌ای از جامعه شناسی است که ماهیت اجتماعی

و بازاندیشی فرد مدرن رونق می‌یابد. فرد نوین با استناد به مصرف و به کارگرفتن تکنولوژی‌های نوین بدن، به بازسازی هویت و تمایز آن همت می‌گمارد. لاورنس معتقد است که مردم هویت‌های خود را از طریق ابزارهای متنوعی بر می‌سازند؛ پوشش، جواهرات، آرایش، خودزنی‌ها، حال کوبی‌ها، جراحی پلاستیک وغیره همه نمونه‌هایی از برساخت هویت نوین فردی هستند. (ذکایی، ۱۳۹۳، ۲۹۶)

در بررسی رابطه مدیریت بدن و متغیرهای فرهنگی در بررسی انجام شده توسط آزاد ارمکی و چاوشیان (۱۳۸۱) با عنوان "بدن به مثابه هویت رسانه" نشان داده که متغیرهای جنس، سن، تحصیلات، سرمایه فرهنگی، دیانت و نگرش سنتی به خانواده با مدیریت بدن رابطه داشته‌اند؛ متغیرهای ساختاری نیز مانند پایگاه اجتماعی و اقتصادی، سرمایه اقتصادی و شغل رابطه معناداری نشان داده است. این تحقیق در آن مقطع زمانی بیانگر تاثیر ساختار و عاملیت در مدیریت بدن است. این در حالی است که تحقیقات دیگر بر عنصر عاملیت و یا بر عنصر ساختار تاکید بیشتری دارند.

برای نمونه ذکایی و همکاران (۱۳۸۷) در پژوهشی با موضوع "زنان و فرهنگ بدن"، زمینه‌های انتخاب جراحی‌های زیبایی در زنان تهرانی را بررسی نموده و به این نتیجه رسیدند که انتخاب جراحی در نمونه مورد مطالعه زنان تهرانی نشان می‌دهد که انتخاب آنها صرفاً کوششی بوده تا به رضایت فردی دست یابند. آن‌ها به دنبال توجه به خود و تحقق آرزوها و خواسته‌های خود، پس از عمل احساس راحتی و شعف می‌نمایند. این عمل‌ها موجب بهبودی روحیه و افزایش اعتماد به نفس آنها شده است. قادر زاده و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهش خود به بازسازی معنایی تجربه و درک زنان از کنش جراحی زیبایی بر ابزاری شدن بدن، اکتسابی شدن زیبایی، و رسانه‌ای شدن بدن پرداخته است؛ در مقابل اخلاقی (۱۳۸۸) در تحقیقی با عنوان بررسی نظری مبانی جامعه

تکنیکی لباس‌ها، آرایه‌ها و ژست‌ها شکل می‌گیرد. بنا بر این زندگی روزمره اساساً به معنای تولید و باز تولید بدن هاست و باز سازی بدن، بازسازی جهان زندگی و هویت فرد است (اباذی و حمیدی، ۱۳۸۷).

مدیریت بدن: به هر نوع نظارت و دستکاری مستمر ویژگی‌های ظاهری و آشکار بدن، که در قالب رویه‌های آرایشی و اعمال جراحی انجام می‌پذیرد، مدیریت بدن گفته می‌شود. مدیریت بدن چگونه نظم

بخشیدن به بدن‌ها بعنوان نوعی پدیده‌ی فرهنگی است. جذابیت جسمانی از جمله موضوعاتی است که در این دوران استانداردهای جدیدی پیدا کرده، به طوری که مدیریت بدن واجد اهمیت و دلالت مضاعف گشته است و رفتارهای گوناگون بهداشتی نظری بدن سازی، رژیم‌های غذایی، تجهیزات ورزشی و آرایشی مختلف برای مراقبت از بدن پدیدار شده است (رضایی و دیگران، ۱۳۸۹؛ ۱۴۲).

نظارت بر بدن: دو گونه تعریف برای آن ارائه شده است: نخست، هر گونه حفظ و کنترل بدن برای بازنمایی خویشتن در جریان زندگی روزمره، به گونه‌ای که خود فرد بر رفتارها و ژست‌های بدن خود احاطه داشته باشد؛ دوم، تحت انضباط در آوردن بدن ناشی از تسلط کانون قدرت برای کنترل ارادی حرکات بدن.

گفتمان بدن: بیان این واقعیت است که بدن بیش از آنکه جسم مادی باشد نوعی معنا است. این معنا نه تنها در ذهن مادآمیان، بلکه مهم تراز آن در مجموعه ساختارهای جمعی زندگی انسان به وجود می‌آید. به این معناکه از هر منظری که به بدن بنگریم، ناتوان از انکار فرهنگ دران هستیم (فاضلی، ۱۳۹۳، ۲۹۸).

زیباشناسانه شدن: ارضای حس زیباشتختی رایج ترین و مرسوم ترین عاملی شناخته می‌شود که کنشگران اجتماعی را ترغیب می‌کند تا این اصلاحات و دگرگونی‌ها را بر سیمای ظاهری بدن‌های خود اعمال کنند (ذکایی، ۱۳۹۱، ۳۹۸).

جسمانیت انسان، تولید اجتماعی بدن، گفتمان‌های حاکم بر بدن، تاریخ اجتماعی بدن و تعامل پیچیده‌ی میان بدن، جامعه و فرهنگ را بررسی می‌کند (ترنر، ۱۹۹۴)، به نقل از جواهری). اینها نشانه‌هایی از تولد مفهومی جدید با انگاره‌های متفاوت در فضای آکادمیاست. در این مطالعه، عوامل فردی موثر بر نگرش زنان شهر تهران نسبت به بدن مورد توجه است.

اهداف تحقیق

هدف کلی: شناسایی و بررسی عوامل تاثیرگذار بر نگرش زنان شهر تهران نسبت به مدیریت بدن

اهداف اختصاصی

- بررسی تاثیر عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به بدن در شهر تهران

- مقایسه دیدگاه آزمودنی‌ها در مورد تاثیر عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به بدن بر اساس ویژگی‌ها

جمعیت شناختی

سوالات تحقیق

- عوامل فردی تا چه اندازه بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن تاثیرگذار است؟

- آیا ویژگی‌های جمعیت شناختی (تحصیل، پایگاه اقتصادی، سن،...) بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن تاثیرگذار است؟

تعریف مفهومی واژه‌ها

بدن: فهم بدن در چارچوب مطالعات فرهنگی و از طریق بازشناسی بدن به منزله‌ی جایگاه معنا بسط پیدا کرد. در مکتب فکری موس (۱۹۸۵، ۱۹۷۳) و بوردیو (۱۹۸۶) می‌توان رویه‌های لباس پوشیدن را به عنوان ابزارهای تکنیکی برای ساختن و ارائه دادن خویشتنی جسم مند تلقی کرد. زندگی بدن از طریق چینش

را ترویج می‌کند که بدن ناقل لذت و خود ابزاری است. (رضائی، ۱۳۸۹)

میشل فوکو^۱ را باید یکی از معروف‌ترین صاحب نظرانی دانست که در نوشته‌ها و کتابهای خود درباره پژوهشی، زندان و جنسیت به بدن توجه نموده است. او بدن را به عنوان ابژه قدرت و دانش مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد و بدن را همچون فراورده قدرت و دانش می‌پنداشد و آن را ساخته و پرداخته اجتماعی داند. (ذکایی، ۱۳۸۷) بدن در دیدگاه فوکو، به کانون آفرینش، باز آفرینی و دگرگونی ساخت اجتماعی تبدیل می‌شود (لوپزو اسکات، ۱۳۸۵، ۱۴۵). در تاریخ جنسیت، فوکو با پیچیدگی هر چه تمام تر نشان می‌دهد که چگونه جامعه غربی از این رهگذر به جامعه‌ای معرف تبدیل می‌شود (فوکو، ۱۳۸۳، ۶۹)، در این نگاه اعتراف متنه‌ی به سوزگری و انقیاد است. (فوکو، ۱۳۸۳، ۶۹) و این فردیت سازی در نهایت منجر به استیلای بر فرد می‌گردد.

از نظر گیدنر^۲، خودآرایی و تزیین خویشن با پویایی خویشن مرتبط است. در این معنا، پوشاش علاوه بر آن که وسیله‌ی مهمی برای پنهان سازی یا آشکار سازی وجود مختلف زندگی شخصی است، نوعی وسیله‌ی خودنمایی نیز محسوب می‌شود؛ چرا که لباس آداب و اصول رایج را به هویت شخص پیوند می‌زند. (گیدنر، ۱۳۸۵، ۹۵).

گیدنر معتقد است در جوامع مدرن وجودی می‌گردد که مدرنیته بدان‌ها راه یافته، در فرایند هویت یابی، دشواری‌ها و آشقتگی‌هایی به وجود می‌آید. رواج فردگرایی، مادی گرایی ولذت جویی در این گونه جوامع، جریاناتی بیمارگون را گسترش می‌دهد که یکی از مظاهر آن، رواج خودشیفتگی و بروز شخصیت‌های خودشیفته است. او معتقد است که در جامعه مدرن، آدم‌ها مدام به خودشان مشغول‌اند و در پرتو معیارها و ارزش‌های مدرن به بازاندیشی و تأمل درباره خودشان

نگرش؛ این مفهوم مانند هر مفهوم دیگری دارای تعاریف متعددی است. برخی آن را اینگونه تعریف نموده‌اند: «نگرش عبارت است از یک حالت عاطفی مثبت یا منفی نسبت به یک موضوع». در تعریف دیگر توجه به عناصر آن نیز مبذول شده است: «ترکیب شناختها، احساسها، و آمادگی برای عمل نسبت به یک چیز معینی، نگرش شخص نسبت به یک موضوع اجتماعی است».

بدن در رویکرد جامعه‌شناسی

اروین گافمن کانون اصلی علاقه گافمن^۳ در اثر معروف او "نمود خود در زندگی روزانه" این است که چگونه مردم قادر هستند در بدن‌های خود دخالت کنند و آن را در جریان زندگی روزمره، متفاوت بسازند. گافمن فرهنگ لغات مشترک زبان بدن را برای اهمیت دادن به مدیریت و ظاهر بدن برای ایجاد خود اجتماعی و برای نگه داشتن کنش متقابل اجتماعی اساسی می‌داند. (شیلینگ، ۲۰۰۵: ص ۸۶) نقل از ادبی سده و دیگران، ۱۳۹۰، ۶۳).

گافمن نشان می‌دهد که بدن نه فقط موجودیتی ساده، بلکه وسیله‌ای عملی برای کنارآمدن با اوضاع و احوال برونی است، و حالات چهره و حرکات بدن محتوای اساسی نشانه‌هایی است که ارتباطات روزمره ما مشروط به آنهاست و برای آنکه بتوانیم با دیگران در تولید و باز تولید روابط اجتماعی و هویت شخصی خود شریک شویم باید بتوانیم نظارتی مداوم و موفق بر چهره و بدن خود اعمال کنیم (آزاد ارمکی و چاوشیان، ۱۳۸۱).

فردرستون فرهنگ مصرفی مسئولیت حفاظت و نگهداری از بدن را به خود فرد می‌سپارد و او را تشویق می‌کند تا از راهبردهای ابزاری برای مبارزه با افول و فساد بدن خویش استفاده کند و این ایدئولوژی

دیگران می‌پردازند که اطلاعات عینی درباره معیارها و استانداردها وجود نداشته باشد و هدف این مقایسه، تصحیح یا تدقیق ارزیابی شخصی شان از خود است. با این حال، فرض اساسی اکثر پژوهش‌های انجام شده در زمینه تصویر بدن این است که افراد، بیشتر تمایل دارند تا ظاهر و بدن خود را با افراد زیباتر و جذاب تر نظری مدل‌های مد لباس، ستاره‌های سینما و تلویزیون و ورزشکاران مقایسه نمایند (مقایسه اجتماعی صعودی) و نه با افراد رشت یا غیر جذاب (مقایسه اجتماعی نزولی). نتیجه این مقایسه، می‌تواند ایجاد یا تشدید نارضایتی از بدن و به دنبال آن اتخاذ رفتارهای جبران کننده مخاطره آمیز (نظیر اختلالات تغذیه، برزنه کردن، جراحی زیبایی، مصرف قرص‌های لاغری یا نیروزا) باشد (ریاحی، ۱۳۹۰).

فمینیسم لیبرال

فمینیست‌های لیبرال چنین استدلال می‌کنند که در جراحی زیبایی زنان به واسطه انتخاب‌های فردی در مقابل فشارهای فرهنگی پدرسالارانه مقاومت بهتری می‌کنند. لیبرال از عاملیت افرادی که به جراحی زیبایی روی می‌آورند سخن به میان آورده و آن را نشانه ای از کنترل بر خود و استقلال و انتخاب فردی می‌دانند، چرا که رابطه ای بین ظاهر خوب و احساس خوب داشتن وجود دارد. اگرچه زنان ممکن است تحت فشارهای فرهنگی به جراحی زیبایی روی بیاورند، اما در این اقدام حسی از رضایت، عینیت بخشی و مبارزه آنان برای کنترل بدنشان است که باید در تحلیل‌ها بدانها نیز توجه نمود. لیبرال از عاملیت افرادی که به جراحی زیبایی روی می‌آورند سخن به میان آورده و آن را نشانه ای از کنترل بر خود و استقلال و انتخاب فردی می‌دانند (لاتام، ۲۰۰۸، ۹۹۷).

می‌پردازند، درنتیجه بروز چالش‌های هویتی یکی از مشخصه‌های جوامع مدرن است (گیدنر، ۱۳۸۲).

بودریار^۷ نیز اظهار می‌دارد تصور ما از بدن خویش، فقط بر اساس ادراک ما از بدن خود شکل نمی‌گیرد، بلکه از میانجیگری بدن ما در عوامل اجتماعی فرهنگی هم تاثیر می‌پذیرد. پس می‌توان گفت یکی از عناصر رضایت از خود، رضایت از بدن خود است. (جواهری، ۱۳۸۷).

بدن در رویکرد انسان‌شناسی

مارسل موس^۸ یک دانشمند در زمینه جامعه‌شناسی و انسان‌شناسی اهل فرانسه بود. رابطه بدن و جامعه از انسان‌شناسی و مباحث مارسل موس^۸ آغاز شد. موس در مقاله "تکنیکهای بدن" پیوند میان تکنیکهای بدن و نظامهای اجتماعی را نشان داده و با استفاده از مفهوم عادت واره^۹ مختص بودن فعالیتهای بدنی و جسمانی به یک فرهنگ و جامعه خاص نشان می‌دهد و آن را دستاوردهای تاریخی ای می‌داند که به واسطه آن مردمان یک فرهنگ و جامعه می‌آموزند که چگونه از بدنها یاشان استفاده کنند. به نظر او چنین استفاده‌هایی فنی، سنتی و کارآمد هستند. آنها به وسیله مجموعه خاصی از حرکات یا فرمها شکل می‌گیرند و به وسیله ابزارهای تعلیم و آموزش به دست می‌آیند و هدف یا وظیفه معینی را انجام می‌دهند (کراسلی، ۱۹۹۵، ۱۳۴، ۱۹۹۵، ۱۳۸۷). به نقل از ذکائی، ۱۳۸۷).

بدن در رویکرد روان‌شناسی اجتماعی

لئون فستینگر (۱۹۱۹) که یک روان‌شناس بود، در بروکلین نیویورک به دنیا آمد و در سال ۱۹۸۹ در گذشت. شاید بتوان گفت که معروف‌ترین بخش نظریات او، که هنوز کاربرد فراوان در حوزه‌های مختلف روان‌شناسی دارد، ناهمانگی شناختی است. به عقیده فستینگر، افراد تنها زمانی به مقایسه خود با

روش شناسی

کتاب و علاقمندی به تاتر سینما - موسیقی) و مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی ذکر شده است.

پرسشنامه عوامل تاثیرگذار در نگرش زنان به مدیریت بدن: این پرسشنامه شامل ده سوال است که در طیف ۵ ارزشی لیکرت (خیلی کم=۱ تا خیلی زیاد=۵) طراحی شده است.

برای اعتبار محتوایی و صوری از تائید استادان راهنمای مشاور و همچنین ۶ تن از صاحب نظران حوزه مدیریت فرهنگی جهت اعمال نظر استفاده شده است. پس از توزیع و عودت پرسشنامه‌ها، نظرات و پیشنهادها با نظر استادی محترم راهنمای مشاور بررسی و در پرسشنامه نهایی لحاظ گردید. ضمن اجرای مطالعه مقدماتی جهت تشخیص محدودیت‌های اجرایی و برطرف کردن ابهامات احتمالی پایایی پرسشنامه نیز بررسی شد. بدین منظور از روش ضربی آلفای کرونباخ استفاده گردید. بدین ترتیب ۴۰ پرسشنامه در میان بانوان عضو باشگاه‌های منطقه پنج تهران توزیع شد. در نهایت ضربی حاصله آلفای کرونباخ پرسشنامه‌ها ۰/۹۱ بودست آمد. به منظور سامان دادن، خلاصه نمونه از آمار توصیفی (میانگین، حداقل، حداکثر، درصد، فراوانی، انحراف معیار و جدول‌ها) برای توصیف متغیرها در جامعه تحقیق استفاده شده است. همچنین در آمار استنباطی با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ، خی دو و کروسکال والیس با استفاده از نرم افزار SPSS در سطح معناداری $P \leq 0/05$ استفاده شد.

یافته ها

نتایج جداول ۱ و ۲ فوق نشان می‌دهد که تمام عوامل فردی ذکر شده در جدول دارای میانگین بالاتر از حد متوسط (میانگین ۳) هستند و با توجه به اینکه میانگین مشاهده شده گویه‌ها تفاوت معناداری با میانگین مورد انتظار (حد متوسط ۳) وجود دارد،

روش پژوهش حاضر توصیفی بوده و از نوع پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش کلیه زنان عضو باشگاه‌های ورزشی منطقه ۵ تهران می‌باشد که با مراجعه به تک تک باشگاه‌های ورزشی بانوان منطقه ۵ تهران، تعداد آن‌ها ۱۸۴۱ نفر بدست آمد. حجم نمونه با استفاده از فرمول نمونه گیری کوکران ۳۱۷ نفر برآورد گردید. در این تحقیق از روش نمونه گیری خوشه‌ای متناسب با حجم استفاده شد. بدین صورت که از نواحی هفت گانه، سه ناحیه بصورت تصادفی انتخاب شد و از هر ناحیه دو باشگاه به صورت تصادفی انتخاب شد. سپس متناسب با حجم نسبی هر باشگاه نسبت به کل جامعه، تعداد نمونه متناسب برای هر باشگاه مشخص شد. در مرحله بعدی لیست اعضاء هر باشگاه از مسئولین باشگاه گرفته شد و به صورت تصادفی نمونه اصلی هر باشگاه انتخاب شد. با توجه به اینکه برخی از پرسشنامه‌ها ناقص و غیرقابل استفاده بودند، از لیست خارج و نمونه‌های دیگری به صورت تصادفی جایگزین آنها گردید تا تعداد نمونه‌های مورد نیاز کاهش نیابد. با توجه به عدم وجود پرسشنامه استاندارد در این زمینه، از یک پرسشنامه ویژگی‌های جمعیت شناختی و یک پرسشنامه محقق ساخته به شرح زیر استفاده شد:

پرسشنامه ویژگی‌های جمعیت شناختی: این پرسشنامه شامل ۸ گویه است که سوالاتی شامل سن، وضعیت تا هل، تحصیلات شخصی، تحصیلات مادر، وضعیت اشتغال، سطح اقتصادی خانواده، مجموع درآمد و وضعیت اقتصادی را در بر می‌گیرد. هر کدام از گویه‌ها با توجه به وضعیت جامعه آماری به صورت پاسخ‌بسته دسته بندی شده‌اند. در ادامه زیر در سه بخش پرسش‌هایی در زمینه دیانت (نمایز و روزه)، سرمایه فرهنگی (علاقمند به مطالعه روزنامه و مجله

بنابراین می‌توان عنوان کرد که تمام عوامل فردی سطحی بالاتر از حد متوسط قرار دارند. تاثیرگذار برنگرش زنان نسبت به مدیریت بدن در

جدول ۱. عوامل فردی تاثیرگذار برنگرش زنان نسبت به مدیریت بدن

انحراف استاندارد	میانگین	خیلی کم	متوسط کم	خیلی زیاد								
۰/۹۸۶	۳/۲۸	۲	۷۴	۷۷	۱۲۸	۳۶						
۱/۱۳۰	۳/۴۹	۲	۸۹	۴۶	۱۱۳	۶۷						
۱/۰۵۹	۳/۲۳	۱۸	۷۱	۷۲	۱۳۲	۲۴						
۰/۹۳۳	۳/۲۴	۱۷	۳۹	۱۳۲	۱۱۰	۱۹						
۰/۸۷۴	۳/۴۸	۳	۵۲	۷۲	۱۷۰	۲۰						
۰/۹۶۹	۳/۱۶	۱۸	۵۶	۱۱۷	۱۰۹	۱۷						
۰/۹۱۳	۳/۶۳	۴	۳۸	۷۳	۱۵۷	۴۵						
۱/۰۱۸	۳/۶۱	۷	۴۹	۶۱	۱۴۴	۵۶						
۰/۹۷۵	۳/۱۲	۱۳	۸۴	۸۱	۱۲۹	۱۰						
۰/۹۳۶	۳/۸۱	۷	۲۳	۶۳	۱۵۴	۷۰						

جدول ۲. نتایج آزمون خی دو برای عوامل فردی تاثیرگذار برنگرش زنان نسبت به مدیریت بدن

سطح معناداری	DF	خی دو	
۰/۰۰۱	۴	۱۴۱/۸۱	توانایی ها و قابلیت‌های کاربردی بدن
۰/۰۰۱	۴	۱۱۳/۵۸	احساس خطریه دلیل بیماری‌های استخوانی مانند بیماری‌های مفاصل پا و زانو، کمردردها، دیابت‌ها، برخی بیماری‌های قلبی و غیره
۰/۰۰۱	۴	۱۳۳/۳۰	آگاهی به این مطلب که "بدن‌ها خالق و ناقل لذت و منبعی برای تولید هیجان اند"
۰/۰۰۱	۴	۱۸۲/۹۲	استقلال و آزادی عمل بیشتر زنان نسبت به گذشته
۰/۰۰۱	۴	۲۶۹/۷۰	تغییردردرک زنان از "زیبایی"
۰/۰۰۱	۴	۱۴۵/۴۴	تغییر در شیوه و سبک زندگی بدلیل مدرن شدن جامعه امروزما
۰/۰۰۱	۴	۲۱۰/۸۱	کسب احساس رضایت فردی از خود
۰/۰۰۱	۴	۱۵۶/۸۶	داشتن احساس خوب داشتن، شوق و شادمانی
۰/۰۰۱	۴	۱۶۴/۵۰	افزایش توجه به خودامکان تحقق آرزوها و خواسته
۰/۰۰۱	۴	۲۰۶/۰۷	بهبودی روحیه و افزایش اعتماد به نفس

دلیل بیماری‌های استخوانی مانند بیماری‌های مفاصل پا و زانو، کمردردها، دیابت‌ها، برخی بیماری‌های قلبی و غیره، استقلال و آزادی عمل بیشتر زنان نسبت به گذشته (لاتام، ۲۰۰۸)، آگاهی به این مطلب که بدن‌ها خالق و ناقل لذت و منبعی برای تولید هیجان اند (ترنر، ۱۹۹۴)، تغییر در شیوه و سبک زندگی به دلیل مدرن شدن جامعه امروز ما، داشتن احساس خوب داشتن، شوق و شادمانی (بودریار، ۲۰۰۵)، کسب احساس رضایت فردی از خود، تغییر در درک زنان از زیبایی، افزایش توجه به خودوامکان تحقق آرزوها و خواسته و بهبودی روحیه و افزایش اعتماد به نفس (ذکایی و همکاران، ۱۳۸۷) بدن‌ها خالق و ناقل لذت و منبعی برای تولید هیجان اند (فلدستون، ۱۹۹۶) تاثیر بالاتر از حد متوسط بر نگرش زنان نسبت به بدن دارند.

یافته‌های مربوط به گوییه‌ها بیشترین میانگین نمره، با ۳/۶۳ مربوط به گوییه «کسب احساس رضایت فردی از خود» بوده است. بنابر این در عصر مدرن باشدفردگرایی مفهوم خود به مثابه بخشی از رویکرد تاملی و بازاندیشی فرد مدرن رونق می‌یابد و فرد نوین به بازسازی هویت و تمایز همت می‌گمارد. در مجموع به نظر می‌رسد عوامل فردی می‌تواند نگرش نسبت به بدن زنان تحت تاثیر قرار دهد و به نوعی آن را در جهت مثبت تقویت نماید.

باتوجه به این نتیجه می‌توان به نظر بودریار استناد کرد که می‌گوید رضایت از خود، رضایت از بدن خوداست. و گوییه «داشتن احساس خوب و شوق و شادمانی» بامیانگین ۳/۶۱ بوده است. باتوجه به این نتیجه می‌توان به نظریه فمنیسم استناد کرد که می‌گوید اگرچه زنان ممکن است تحت فشارهای فرهنگی به جراحی زیبایی روی بیاورند، اما در این اقدام حسی از رضایت، عینیت بخشی و مبارزه آنان برای کنترل بدنشان است و گوییه در مجموع به نظر می‌رسد عوامل

یافته‌های جدول ۳ شان می‌دهد که تفاوت معناداری در مورد تاثیرگذاری عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن بر اساس متغیرهای جمعیت شناختی سن، وضعیت تأهل، تحصیلات شخصی، تحصیلات مادر، وضعیت اشتغال، وضعیت اقتصادی، میزان درآمد و وضعیت مسکن وجود دارد، با این حال تاثیرگذاری عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن بر اساس ناحیه سکونت تفاوت معناداری وجود ندارد.

جدول ۳. نتایج آزمون کروسکال والیس برای تاثیرگذاری عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن بر اساس ویژگی‌های جمعیت شناختی

	df	سطح معناداری	نحو دو
ناحیه سکونت	۰/۵۰۰	۲	۱/۳۸۷
سن	۰/۰۰۲	۴	۱۶/۶۴۹
وضعیت تأهل	۰/۰۰۱	۲	۲۰/۵۲۱
تحصیلات شخصی	۰/۰۰۱	۶	۳۷/۸۳۴
تحصیلات مادر	۰/۰۰۱	۵	۸۴/۷۲۵
وضعیت اشتغال	۰/۰۰۱	۵	۲۴/۴۳۸
وضعیت اقتصادی	۰/۰۰۱	۳	۱۰۲/۰۷۷
میزان درآمد	۰/۰۰۱	۴	۴۶/۲۷۶
وضعیت مسکن	۰/۰۰۱	۲	۴۵/۰۳۴

بحث و نتیجه گیری

در این مبحث، هر یک از سوالات تحقیق مطرح شده و نتایج به دست آمده با سایر تحقیقات موردن مقایسه قرار خواهد گرفت.

سوال اول: عوامل فردی تا چه اندازه بر نگرش

زنان نسبت به مدیریت بدن تاثیرگذار است؟

بر اساس نتایج جدول ۱ و ۲ حاکی از آن است که تمام عوامل فردی تاثیرگذار بر نگرش بانوان نسبت به بدن در سطحی بالاتر از حد متوسط قرار دارند. این موضوع نشان می‌دهد که عوامل فردی از جمله توانایی‌ها و قابلیت‌های کاربردی بدن، احساس خطربه

دارای پارادوکسی دانست که در چرخه میان فردیت، احساس رضایت فردی، تغییر در کیفیت زنان نسبت به زیبایی و استقلال و آزادی عمل زنان و عوامل فرهنگی و اجتماعی نقش ساختارهای اجتماعی و فشارهای اجتماعی و نیز در سیطره صاحبان سرمایه و مصرف گرایی قرار گرفته است و به نظر می‌رسد این عوامل باید بیشتر مورد توجه قرار گیرند و در جهت مثبت بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن تاثیرگذار باشند و به ارزشها و اعتقادات فردی، دینی و اجتماعی و به درجاتی سرمایه فرهنگی را مورد توجه قرارداده شود. الگوهای عوامل فرهنگی به عنوان مشوق‌هایی برای درست اندیشیدن به جامعه معرفی شوند و تقلید از عوامل‌های نابهنجار جلوگیری شود. نقش فرهنگ و تأکید بر سلامت و مراقبت و حفظ آن به مثابه امانتی الهی موردن توجه قرار گیرد.

منابع و مأخذ

- آزاد ارمکی، تقی و چاووشیان (۱۳۸۱)، بدن به مثابه رسانه هویت، مجله جامعه شناسی ایران، شماره ۱۶.
- فاضلی، نعمت الله (۱۳۹۳)، تاریخ فرهنگی ایران مدرن، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی فرشید فر، سید مهدی؛ امانی، مليحه (۱۳۹۲). مطالعه جامعه شناختی انگیزه زنان از گرایش به جراحی‌های زیبایی. پژوهش نامه زنان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال چهارم، شماره ۲، ص ۲۲.
- لوبروتون، داوید. (۱۳۹۲). جامعه شناسی بدن. ترجمه‌ی ناصرکوهی. تهران: نشر ثالث.
- دبی سده، مهدی (۱۳۹۰)، تبیین جامعه شناختی مدیریت بدن در میان زنان، مطالعات اجتماعی روان شناختی زنان، شماره ۲۹، ص ۵۹-۸۴.
- میناخانی، غلامرضا. (۱۳۹۰). ارتباط مدیریت بدن با تصویر بدنی و خودپنداره. نشریه دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی. شماره ۴.

فردی می‌تواند نگرش نسبت به بدن زنان تحت تاثیر قرار دهد و به نوعی آن را در جهت مثبت تقویت نماید. جوامع فردی شده «ما»، به نمایشی می‌ماند که در آن انسان‌ها در نقش افراد بازی می‌کنند: یعنی در نقش کنشگرانی که باید به صورت خود مختار دست به انتخاب بزنند. فرد گرایی جریانی است که آثار مشهودی در جوامع بر جای گذارده است. در فرد گرایی ارتباط با گذشته، سنت و با دنیای معاصران از دست می‌رود و در کنار بعد مثبت امکان بالقوه بروز شکل منفی آن نیز وجود دارد. اما فردیت‌سازی مردم را از نقش‌های سنتی و محدودیت‌های آن به روش‌های مختلف آزاد ساخته ولی اشکال جدیدی از جبر اجتماعی را تولید می‌کند. نتیجه بسط همزمان فرد گرایی و فردیت‌سازی پارادوکسی از آزادکردن و دربندکردن هم‌زمان فرد است.

سوال دوم: آیا ویژگی‌های جمعیت شناختی (تحصیل، پایگاه اقتصادی، سن...) بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن تاثیرگذار است؟

نتایج جدول ۳ حاکی از آن است که تفاوت معناداری در مورد تاثیرگذاری عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن بر اساس متغیرهای جمعیت شناختی سن، وضعیت تاہل، تحصیلات شخصی، تحصیلات مادر، وضعیت اشتغال، وضعیت اقتصادی، میزان درآمد و وضعیت مسکن وجود دارد. هر یک از این متغیرهای جمعیت شناختی می‌تواند در وضعیت تاثیرگذاری عوامل فردی بر نگرش نسبت به بدن زنان تاثیرگذار باشد و نگرش آنها را تحت تاثیر قرار دهد، با این حال تاثیرگذاری عوامل فردی بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن بر اساس منطقه سکونت تفاوت معناداری وجود ندارد.

با توجه به اینکه عوامل فردی تاثیرگذار بر نگرش زنان نسبت به مدیریت بدن در سطحی بالاتر از حد متوسط قرار دارند، به نظرمی رسد جراحی زیبایی را

- of women in menopause", International Journal of Human Sciences, Vol. 4, Issue: 2, pp. 1-14.
- Swami, Viren et al. (2008). The Attractive Female Body Weight and Female Body Dissatisfaction in 26 Countries across 10 World Regions: Results of the International Body Project I, Personality and Social Psychology
- Latham, Melanieh, 2005. The shape of things to come: Feminism, regulation and cosmetic surgery, Medical Law review, 16, Autumn.
- Crossley, N. (2005), Mapping reflexive body techniques: on and maintenance, *Body & Society*, vol.11 (1):pp 1-35, sage (London body modification Thousand Oaks and New Delhi.)
- Lennon, Sharron j & Rudd, Nancy A (1994), linkages between Attitudes towards Gender Roles, Body Satisfaction, self-esteem, and Appearance Management Behaviors in woman , family and consumer Sciences Research journal, 34:350-365
- رياحي، محمد اسماعيل (1390)، بررسی تفاوت های جنسیتی در میزان رضایت مندی از تصویر بدن، زن در توسعه و سیاست، دوره نهم، شماره ۳، از ص ۵-۳۵
- رضایی، احمد؛ ایتانلو، مینا؛ فکری، محمد (1389). مدیریت بدن و ارتباط آن با عوامل اجتماعی در بین دختران دانشگاه مازندران. مطالعات راهبردی زنان، شماره ۴۷، ص ۱۷۰-۱۴۱.
- فاتحی، ابوالقاسم؛ اخلاصی، ابراهیم (1387). مدیریت بدن و رابطه آن با پذیرش اجتماعی بدن، مطالعه موردی زنان شهر شیراز. مطالعات راهبردی زنان، شماره ۱۱.
- ذکائی، محمد سعید و حمیده فرزانه (1387)، زنان و فرهنگ بدن: زمینه های انتخاب جراحی های زیبایی در زنان تهرانی، فصلنامه انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات، سال چهارم، شماره ۱۱، صص: ۶۱-۴۵.
- جواهری، فاطمه (1387). بدن و دلالت های فرهنگی - اجتماعی آن، نامه پژوهش فرهنگی، شماره ۱۱، صص ۳۷-۸۰
- ابذری، یوسف. و حمیدی. (1387). «جامعه شناسی بدن و پاره ای مناقشات». پژوهش زنان. دوره ششم. فوکو (1384)، پیدایش کلینیک : دیرینه شناسی ادراک، پژشکی، ترجمه یحیی امامی، تهران، نقش و نگار. گیدز، آتنوی (1378)، تجدد و تشخض (جامعه و هویت شخصی در عصر جدید)، ترجمه ناصر موقیان، تهران: نشر نی.
- Scott, Susie. (2010). How to Look Good (Nearly) Naked: The Per formative Regulation of the Swimmers Body, Body and Society, Vol. 16, No 2, PP.143-168.
- Farshidfar Z, Dastjerdi R, Shahabizadeh F. Acceptance of cosmetic surgery: body image concern, self -esteem and conformity. Social and Behavioral Sciences.2013; 84: 238 – 242.
- Khorshid, L., Eşer, İ, Denat, Y. & Cinar, S (2007). " An investigation into the body image